

dum syzygiam, seu combinationem, unde etiam magnitudines diem, & noctum æquales sunt in sagittario, & capricorno. univerfalter autem, quo signa inter se sunt secundum syzygiam, ea signa æquales habent dies, & noctes. erunt igitur æquales dies in geminis & cancero, in taurō & leone, in arietē & virgine, in pīcibus & libra, in aquario & scorpio, in capricorno & fagittario.

Cum autem mundus sit sphæricus, & moveatur motu circulari ab ortu ad occasum, evenit ut omnia puncta in sphæra in parallelis circulis ferantur. ex quo manifestum, quod etiam omnes stellæ in parallelis circulis motum faciant. quam ob causam etiam eodem ex loco omnes stellæ fixæ oriuntur, & in eundem locum occidunt. similiter autem & paralleli circuli ex eodem loco oriuntur, & in eundem locum occidunt.

At zodiacus, cum sit obliquus situ ad parallelos, non habet omnes partes ex eodem loco orientes, nec in eundem locum occidentes. quam ob rem neque duodecim signa ex eodem loco oriuntur, neque in eundem locum occidunt. nam in latitudine zodiacus circulus ortus & occasus efficit. et autem latitudo ortus ejus semicirculus à prima parte cancri oriente, usque ad primam capricorni partem ascendentem. quæ est inter hos dies, tantus est secundum latitudinem progressus zodiaco in horizonte. His congrua etiam Aratus ostendit, cum sic inquit,

*At hic tantum aquam Oceani transit,
Quantum à capricorno oriente maximè
Ad cancrum orientem volvitur: quantum undique
Oriens continet, tantum certè quidem alibi occidens*

In his enim determinat progressum zodiaci circuli, quem facit secundum latitudinem in ortu, & in occasu: idque congruenter Mathematicis, & apparentia. Talis enim sit inclinatio zodiaci, contingit etiam dodecatemoria, et si magnitudine aequalia sunt, tamen inaequilibus temporibus ortus, & occasus facere. Quia enim, cum zodiacus sit rectus, ortum faciunt, illa signa in maximo tempore ortum & occasum faciunt. recta enim ad horizonem cadunt, ut secundum unumquodque punctum fiat ortus signi: atque ideo magnum tempus ortus, & occasus consumatur. quia vero cum zodiacus ad horizontem fit obliquus, ortum faciunt, illa minore tempore oriuntur. nam etiam signa obliqua incident in horizontem, ut secundum multas alias partes simul ortum faciant, atque ideo velocem ortum contingat fieri. unde etiam ilud, quod apud Aratum dicitur, queritur, quomodo & in longissimis noctibus, & in brevissimis, sex signa oriantur, & sex occident, cum noctium diversitas sit magna. dicit autem sic Aratus:

in most cases

*Sex semper occidunt duodecim partes circuli
Totidem oriuntur: in tantam longitudinem quaevis
Nox semper est extensa, quantum medietas circuli
A nocte incipiente attollitur supra terram.*

Causa cur. Dubitatur jam, quomodo etiam in longissimis & in bre-
viis in quibus nostris semicirculus zodiaci & oriatur & occi-
noscit. Fit autem hoc propter inclinationem zodiaci. nam
longus, si proper obliquitatem, in temporibus inaequalibus oriun-
tur, & occidunt zodiaci semicirculi. nam cum zodia-
cix sex ligata sunt, & non possunt in tempore orari, & in tempore
orientantur, & sex occi-
dant.

19 H[ab]etis ergo [in] Horizontis arcum describit, qui inter punctum ortum Capri omni, ac Cancri interceptus est. Itaque quod est ad eum quod pertinet. Sed vox r[ati]onis expungenda videatur, pro quo in colice veteri non legitur nomen filii sacerdotis. Sed Arati versus, qui ab Genesio discruntur, obsecratisse sunt; ut minus mentitur ab Theone, five Scholiorum misella, & ab Avieno haud fatis intellectos fuerit. Sic enim explicat, quasi hoc Aratus nisi velit tantumdem ex illo circulo supra terram ab oriente Capricornio ad orientem patre Cancerum, quantum sub terra est a Cancro ad Capricornium. Ita Theod. Festu autem Avenius;

*Ille autem Oceani tantum descendit in aquor,
Quam ab ceruleo distat Cancro Capricorni*

Que sententia negotiorum est, neque ad rem pertinet. Hoc enim circulus omnibus maximis convenit, qui equaliter ab horizonte dividuntur. In eis in sphaera recta communis id est parallelis omnibus. Aratus autem pergit aliquid zodiaco circulo versibus iste complexus est. Ne multa, π et τ secundum latitudinem, ut vocant, ortivam, five π τ θ , non π τ intelligendum, ut dicitur Geminus. Quantum aut inter intervalum et inter punctum vadim Salmas Ut enim dignissimum apud curiam licet de rebus

Cumque rectissimum fiat zodiacus, geminis & cancro medium coeli tenentibus, longissimo tempore oriuntur virgo, & libra, & non tantum chœla, ut veteres opinabantur.

Rufus cum sagittarius, & capricornus eamdem habent ad horizontem inclinationem, & sagittario medium celi tenente oriantur pisces, occidat virgo: capricorno medium colsi occupante, oriantur aries, occidat libra, siatque humilissimus zodiacus, cum sagittarius, & capricornus in celo mediant: in brevissimo tempore occidunt virgo, libra.

Πάλιν γέ τετοιχήσια μεταρρυθμών αναγένεσις δίδυ-
μοι, καὶ μεταρρυθμώ^{τη} ἀνάτολαις παρίστη, οὐκόν
περ μεταρρυθμών, μετόν τριάνταν ἔτη σ' ἡ-
σαΐς κύκλοι^{τη}. μέσον δέ τοιχόν τὸ ἀνατολῆς πεδί-
ον δύομον τῷ παρθενί^{τη} δυσεις δὲ τούτοις, καὶ α-
πορεῖ.

*Oμάδας δὲ εἰπεὶ πατέρες, καὶ χρῆν μεγαρικῶν μί-
ερούλων ἔχειν λέπτην οἱ Καδωνοὶ κυβὰ, καὶ
μεγαρικῶν, ἀνατέλλει μὲν πότερον, δύσις
δύσιμος χρῆν δὲ μεγαρικῶν πατάσσει αἴρε-
σθαι, σωτεὶς δὲ καρκίνος, μέσον λέπτου περιέχει τὸ
πάτερον καὶ αἴρεσθαι, τὸ δὲ δύστης δύσιμος,
καρκίνος.*

G E M
ni. *Egyptii igitur secundum propriam hypothesin propositi finis: Græci vero, cum contrariam sententiam habent, annos agunt secundum solem, dies vero, & menses secundum lunam.*

Veteres igitur agebant menses 30 dierum; menses autem intercalares propter annum folis. cum autem per apparentiam statim veritas comprehendetur, eo quod dies, & menses non responderent luna; anni vero non congeruerent cum sole, hinc quererant periodum, quæ in annis responderet soli, in mensibus vero & diebus

Periodus luna. Continet autem hujus periodi tempus integros a veteribus quæsita, que mensis, & integras dies, & integras annos. Primam autem constituerunt periodum octæteridis, qui continet menses quidem 99, in quibus intercalares menses sunt tres, dies vero 2922. & annos octo. Constituerunt autem Octæterida hoc modo. Cum enim annus solaris sit dierum 365 $\frac{1}{4}$, annus vero lunaris sit dierum 354, accepérunt excésum, quo excedit annus solaris annum lunarem. excésum autem hic est dierum 11 $\frac{1}{4}$. Si igitur secundum lunam agamus menses, in anno deficiemus ab anno solis diebus 11 $\frac{1}{4}$. Quaziverunt igitur, quoties hi dies multiplicati efficiant integras dies, & integras

in dies multiplicitate annis, integris, & in integralibus annis, & integris mensis. Octies ergo multiplicati efficiunt integros dies, & integros menses; dies quidem 90, menses vero tres. si igitur in anno juxta solem deficitus diebus 1½, manifestum est, quod in anno octavo annis deficitus juxta solem diebus 90, qui sunt menses tres. Quam ob causam in quavis Octaeteride tres aguntur mentes intercalares, ut defectus, qui fit singulis annis a sole, repletatur, & sursum a principio, cum octo anni fuerint elapsi, feta congruant ad easdem anni tempestates. Hoc enim cum sit, sacrificia diis semper perficiuntur in iisdem anni tempore statibus.

In quibus annis octate, ridis mensis intercalari resunt collocati. Jam vero cum menses intercalares, quantum fieri poterat, ex aquo collocaarent, (Neque enim expectandum erat, donec menstrua fieret variatio ad apparitum, neque juxta solarem cursum integer mensis erat anteversus) ob eam causam intercalares menses constituerant agi in tertio anno, & quinto, & octavo; duos quidem menses intercalari in duobus annis: unum vero mensem

mentis , interjectis duobus annis : unum vero mentem
uno dumtaxat anno interposito . Nihil autem referri,
etiam in aliis annis eamdem dispositionem intercalar-
ium mensum aliquis faceret . Agitur autem lunaris annis
annus dierum 354: quam ob causam putaverunt mensem
lunare esse dierum 29½, tempus autem bimestrè die-
rum 59, unde caviū & plenum mensē per vices agunt,
eo quid lunæ bimestrī dierum est 59. hunc igitur in anno
sex pleni, & sex cavi menses. colliguntur autem dies 354:
ac propterā mensē post mensē , plenum & ca-
vum agunt.

Si igitur oporteret nos tantum annis solaribus congreuere, sufficeret, cum praedita periodo utremur, eam congreuare ad apparentias. Cum vero non tantum secundum solem oporteat annos agere, sed etiam menses, & **φανέντας τεχνές της φανένθημα.** ³⁹ ēstē δὲ μάρτιος δεκατέστης

³⁷ Οἱ μὲν ἵ, δοξαῖς.] De hoc loco consule quæ libro IV. cap. II. & IV. differimus.

³⁸ *Et si ait, animadvertisit hic eis embolionum membrum, fuit it in Ochestraria, quos anno tertio, quinto, & octavo intercalatos esse docet. Falso ergo Macrobii, & ante hunc Solinus in fine Ochestraria tre solidos menses extra indicatos a Gracis assertur: ita ut non annus quadringentis & quatuor diebus explicaretur: hoc et non sicut ad ordinarios CCC. III. satis-*

caperet. Numquam ita Graeci annum suum ordinarunt. Itaque magisteria sua ita erant. Etiam Solinius, quem temere affectans et Macrobius. Cum enim legisset ille, in octoacteinde Graeca mensis intercalares tres; five iiii; vertente octoacteinde tertidem extra ordinem impunitos esse menses invenit, puravit aliis, & in eundem annum esse congehos. Verum quia ita feriebant, non utique simul, & eodem in anno; sed paulatim dispensatos esse vs*us* inveniuntur afferebant; quemadmodum Genius egregio demonstrat, qui quidem Scriptor proper non vetustatem modi; sed nunc etiam doctrinaz hujus, ac scientiam, fexcentis Solinis, ac Macrobios antecellit.

Credit Solinius commentator in descriptione illa Graecizante intercalationis non convenire Macrobium inter- & Solinum : quod solinum anno non intercalatus est scripsit mensis tres, five dies nonaginta: qui anno non regit officiunt bis quadringentos quadranginta quatuor, at Macrobius octavo quoque anno id dicit esse percutiam. Nulla inter eos discordia : neque Solinus principio anni non intercalatum esse docet, cum id octavo exenti Macrobios affligat: ut idem Solinius existimat. Non idem folium uterque, sed eodem etiam modo factum intelligit. Annus quilibet octauus, & ultimus octoeteridus idem & octauus est Periodus, & ab ultimo antecedentes est nonus. Quare intercalato quoque non annis fiebat ab anteriori intercalatione, & octavo nihilominus periodus fuit. Si Olympicae

Cum talis emendatio facta esset, sequitur aliud erratum. Nam lunares dies 3 intercalari in 16 annis abulant supra solem in 16 decaeteridibus, diebus 30; hoc est integrum mense. Ob quam causam per annos 160 unas mensis intercalarium ex octaeteridibus auferuntur. Nam pro tribus mensibus, qui debebant in 8 annis agi, duo tantum intercalantur; ut rursus mense subtracto, in mensibus 8 & diebus congruant ad lunam, in annis vero ad solem.

Talis cum facta esset correccio, ne sic quidem contin-
plexerat Multi-
git eam congrue ad apparentiam, totam enim ostaete-
rida contigit aberrare, & secundum menses, & secun-
dum dies, & secundum intercalares menses. Nam men-
struum tempus non precise suntum est. Est enim tem-
pus menstruorum non sicut tempus diuinorum.

Ταύτην ἡ μορφής διεργάστω, εδ' οὕτω συμβαίνει σημφωνῶς τῷ φαινόμενῳ ὅτι γῆ τὸ κτιστέον διηγεῖται συμβείνει καὶ κατὰ τὰς μηνάς, καὶ κατὰ τὰς νύκτας.

ἢ ὁ μηνιαῖς χρόνον μόνον ἢν ἡμερῶν πλ. $\frac{4}{5}$, οὔτε ἵδι τές πλήρεις, ἢν τές κρίσις μῆνας ἀγεωμένης νικᾷ δέ εἰσι μόδιοι

40 E^m r^o n^o v^o s^o n^o m^o n^o l^o] Prima o^ct^ateris dierum exsistit 2923, menes habens 9, quibus ordinari erant 60, reliqui tres embolimi. Illi c^om^o p^oni, & c^ovi, hi pleni omnes, ac tricenari. Posterior o^ct^ateris ex diebus componiuit 2923. Ita mentes singuli diebus constant 29 $\frac{1}{7}$, hoc est supra dies 29 horas habent 12, & $\frac{1}{7}$ unius horae, vel $\frac{1}{21}$. Nam in prior o^ct^ateris modo, singula syzygia colligunt dies 29, horas 12 & $\frac{1}{7}$, sive $\frac{1}{21}$ unius hora. Datur enim 99 in 29, $\frac{1}{7}$ unius dici, confet numerus dierum 2923. Perperam Scaliger lib. II. de Emend. cap. quod infraferbit Elenchus o^ct^ateridis, esset putat in Geminio — pro —

Tabula I. conversionis scrupulorum diurnorum in horaria.

Sexagesimæ diurnæ.	Horæ.	Scrupula horaria.	Sexagesimæ diurnæ.	Horæ.	Scrupula horaria.	Sexagesimæ diurnæ.	Horæ.	Scrupula horaria.
1	o	24	21	8	24	41	16	24
2	o	48	22	8	48	42	16	48
3	1	12	23	9	12	43	17	12
4	1	36	24	9	36	44	17	36
5	2	o	25	10	o	45	18	o
6	2	24	26	10	24	46	18	24
7	2	48	27	10	48	47	18	48
8	3	12	28	11	12	48	19	12
9	3	36	29	11	36	49	19	36
10	4	o	30	12	o	50	20	o
11	4	24	31	12	24	51	20	24
12	4	48	32	12	48	52	20	48
13	5	12	33	13	12	53	21	12
14	5	36	34	13	36	54	21	36
15	6	o	35	14	o	55	22	o
16	6	24	36	14	24	56	22	24
17	6	48	37	14	48	57	22	48
18	7	12	38	15	12	58	23	12
19	7	36	39	15	36	59	23	36
20	8	o	40	16	o	60	24	o

Diff. inter 36 $\frac{1}{2}$, & est 38 $\frac{1}{2}$, que multiplicator per 8 dat periodus 38 $\frac{1}{2}$ ut habet. G E M
est particula sensibilis in menstruo tempore, qua complet diurnam magnitudinem. quam ob causam oportet plenos menses plures esse cavis mensibus. Neque vero in octo annis tres jam infunt menses intercalares, si enim annis lunaris esset dierum 354, solaris annus haberet excessum dierum 1 $\frac{1}{2}$, hi octies multiplicati completerent tres menses intercalares. Nunc vero lunaris annus praesicte est dierum 354 $\frac{1}{2}$ feré. Si igitur 354 auferamus à 36 $\frac{1}{2}$ relinquuntur dies 10 $\frac{1}{2}$: qui per 8 multiplicati efficiunt dies 87 feré hi autem dies non completerent tres menses. Quam ob causam non est ignorandum in octo annis tres menses intercalares non posse esse. hoc autem etiam per enneadecaetera decimam, id est periodum 19 annorum, fit manifestum. In annis enim 19 aguntur 7 menses intercalares, & ex majoribus temporibus congruit enneadecaeteris in mensum usq. Igitur in octo periodis 19 annorum intercalares menses aguntur 56, in octaeteride menses intercalares aguntur tres. Igitur in 19 octaeteridis, que faciunt annos 152, intercalares aguntur 57. in eodem tempore in periodo decennovennali, quo apparentius congruit, intercalares menses aguntur 56. Itaque octaeteris uno mense intercalari superat periodum decennovennale. Non igitur octaeteris potest tres menses intercalares habere. sed & hac periodus in hoc deficit.

αιθητον ἐν τῷ μελισσαιφ χρόνῳ, ὃ συμπληροῦμενόποτε μὲν γένεται, διὸ οὐταν δεῖπνον πλαινάντων τῶν πλικές τῷ ιδίῳ μελισσαιφ, ἔδει μὲν ὑπὸ τοῖς ἡ πτοι τοις οὐδὲ μόνον μελισσαιφοις, εἰ μὲν γῆρας ἐστὶ τὸ οὐσιώδες κατὰ στάσιν τοῦ μελισσαιφοῦ, ἢν αὐτὸν ἡ πτοεργαζὴ δηλικατεῖ εἰπεῖτε ημερῶν Ια^τ. αὐτὸν γένεται τὸ δηλικατεῖ πληντλασιασθεῖσα επωπήρην ἀπὸ τοῦ γένιντος τοῦ μελισσαιφοῦ, πινδὴ γένεται κατὰ τοπίων εἰπεῖτε εἰπεῖτε τοῦ μελισσαιφοῦ τετρά. Εἰναι δὲ αφέλωμον τὸ τετράδον τῷ τετράδι καταλειψθεῖν τὸ μέρος τοῦ, οὐδὲν διαδεκάδες, αὐτῷ γένεται πληντλασιασθεῖσαν ποτελέσσον οὐμέσησε πεντάδην. αὐτῷ γένεται τὸ μελισσαιφοῦ συμπληροῦντος γένεται, διὸ οὐταν δεῖ αρχοῦν ἐν τοῖς ἡ πτοις γένεται μελισσαιφοι μελισσαιφοι εἶναι. τόπον γένεται δέ τὸ εὐεπαπειπτεῖσθαι φωσεούσιον γένεται. Εἰναι δὲ τοῖς ἡ πτοις γένεται μελισσαιφοι μέλισσαιφοι ἀργοῦ, οὐ δηλικατεῖσαν χρόνον συμπληροῦντος εὐεπαπειπτεῖσθαι κατὸ τὸ μετανομασθεῖσαν δέ ποτε δηλικατεῖσθαι μελισσαιφοι μέλισσαιφοι μέλισσαιφοι γένεται. Εἰναι δέ τὸ δηλικατεῖσθαι μελισσαιφοι μέλισσαιφοι μέλισσαιφοι μέλισσαιφοι γένεται, οὐδὲ ποτὲ ἐπιβρέθη, οὐδὲ εἰναι ἐπιβρέθη, μελισσαιφοι μέλισσαιφοι γένεται. Εἰναι δέ τὸ αὐτὸν χρόνον κατὸ τὸ εὐεπαπειπτεῖσθαι τὸ συμφέροντος τοῦ Φανουρίου μελισσαιφοι μέλισσαιφοι γένεται. οὐδὲ πλαινάντων δηλικατεῖσθαι εἰναι μελισσαιφοι μέλισσαιφοι μέλισσαιφοι, κατὸ δέ τὸ δηλικατεῖσθαι τοῖς μελισσαιφοῖς μέλισσαιφοῖς μέλισσαιφοῖς.

Digitized by srujanika@gmail.com

*Tabula II. conversionis horarum, & scrupulorum horariorum
in diurna scrupula.*

Hors vel scrupula horaria.	Sexage- nas diur- næ.	Horaria scrup.	Sexagenæ dierum.	Horaria scrup.	Sexagenæ dierum.
1	2 30	25	1 2 30	49	1 1 30
2	5 0	26	1 5 0	50	2 5 0
3	7 30	27	1 7 30	51	2 7 30
4	10 0	28	1 10 0	52	3 10 0
5	12 30	29	1 12 30	53	3 12 30
6	15 0	30	1 15 0	54	3 15 0
7	17 30	31	1 17 30	55	2 17 30
8	20 0	32	1 20 0	56	2 20 0
9	22 30	33	1 22 30	57	2 22 30
10	25 0	34	1 25 0	58	2 25 0
11	27 30	35	1 27 30	59	2 27 30
12	30 0	36	1 30 0	60	2 30 0
13	32 30	37	1 32 30		
14	35 0	38	1 35 0		
15	37 30	39	1 37 30		
16	40 0	40	1 40 0		
17	42 30	41	1 42 30		
18	45 0	42	1 45 0		
19	47 30	43	1 47 30		
20	50 0	44	1 50 0		
21	52 30	45	1 52 30		
22	55 0	46	1 55 0		
23	57 30	47	1 57 30		
24	60 0	48	1 0 0		

Methodus utriusque tabule est ejusmodi. Propositæ diurnæ sexagesimæ, & in horas earumque scrupula redigenda quarantur in primo verbo prioris tabule, eoque respondentes horæ, horarumque sexageas notentur. Ut si libet inquirere quoniam finit scrupula diurna 3¹; 0⁰; 8⁰; 20⁰ in horas resoluta, quarantur ea singulatim in primo verbo, & quæ respondunt à directo horarum rationibus cibiantur: ita ut si scrupula diurna prima fint, quæ his respondunt, pro horis, & horarum scrupulis primis habeantur. Si scrupula diurna secunda profunda fint, horæ fint primorum scrupulorum infar, & scrupula prima secundorum; atque ita deinceps uno gradu scrupula descendat. Ad hunc ergo modum ita computabimur.

		Hora		
3 ¹ / ₂	Scrupula diursa	12	24	0
5 ² / ₃	Secunda	0	10	0
8 ³ / ₄	Tertia	0	0	3
20 ⁴ / ₅	Quarta	0	0	8
	Summa horarum	12	44 ¹ / ₂	20 ⁴ / ₅

Horæ	12	30'	9	6	30"
Scrupula	44'	1	59	0	0
Scrupula	3°	0	0	7	30"
Scrupula	20"	0	0	0	50
Summa		31'	59	8'	20"

Rursum ex secunda tabula investigemus quot in sexagesimam diurnam commutentur horae 12, 4⁴, 3³, 2². eadem cautione servata, ut horae proportiones sint, quae si respondent sexagesima prima secunda, &c. ut in tabula notata sunt, habeantur. Si pro horis scrupulis proponantur; tum horae in sexagesima prima hora convergentur; sexagesima prima est secunda. Hoc modo itaque ratio confusa.

ELEMENTA ASTRONOMIÆ. CAP. VII

卷之三

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

Περὶ στλιών Φωίσμων.

⁴² O! ~~de~~ Eōdēpugia.] Mirum de Metone tacuisse Geminum, cui tamen praecepit inventum illud decemnovennalis Cycli tributari. De Philippo autem consule quæ dicta sunt lib. VI. hujus operis cap. IX.

43 Δι μετρητῶν ὅποι.] Hunc locum expendimus lib. II. de Doctrina Temporum cap. IX. Tūm de Metonica, & Calippica periodo plenē

Quan-
tum de
lumen à so-
lum
illumi-
natur.

62 01